

Arrest

nr. 348 461 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 15 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. DEMOL verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Angola en behoort tot de Bakongo bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit Luanda. Na uw secundair onderwijs handelde u in vrouwenondergoed op de markt en in uw winkeltje. Ook kluste u bij als haarstylist. In september 2024 ging u samen met enkele vriendinnen uit in een casino. U werd er uitgenodigd om bij een voor u onbekende man te komen zitten. Hij vertelde u dat hij interesse in u had en stelde zich voor als X, een generaal en de baas van het Angolese leger. U wisselde contactgegevens uit en begon een relatie. Tijdens één van jullie afspraken zag u dat hij werd gebeld door zijn echtgenote, terwijl hij u had verteld gescheiden te zijn. U vertelde hem geen relatie meer te willen omdat hij nog gehuwd was, wat hij echter ontkende. Hij zei dat u spijt zou krijgen als u de relatie beëindigde. Intussen had u aan een halte voor taxi's Alberto L. leren kennen. U begon in november 2024 een relatie en ging op 28 december 2024 samen uit. Nadat u afscheid van elkaar had genomen, stelde u vast dat u geen contact meer kon krijgen met Alberto. Kort daarna werd u door Antonio, een vriend van Alberto, opgebeld met de mededeling dat Alberto na jullie samenzijn niet was thuis gekomen. Rond 7 januari 2025 werd u opnieuw

door Antonio gebeld met de mededeling dat Alberto dood was teruggevonden. Kort daarop belde uw zus Catalina om u te melden dat drie broers van Alberto bij jullie thuis waren gekomen en eisten u te spreken. Ze verweten u iets te met de dood van Alberto te maken te hebben. Uw vader, die door deze broers was geslagen, zei u niet naar huis te komen maar naar uw oom, Vincente G.K., te gaan. U verbleef er twee à drie weken tijdens de welke uw vader –die u er kwam opzoeken en uw oom voor u een reis naar Europa regelden. Samen met uw begeleider, een vriend van uw oom, reisde u op 28 februari 2025 vanuit de luchthaven in Luanda naar België. U was hiervoor in het bezit van een Angolees paspoort dat niet van u was. U vreest in een geval van een terugkeer naar Angola te worden vermoord door X, omdat hij niet kon verkroppen dat u jullie relatie had afgebroken en u vermoedt dat hij iets met de dood van Alberto maken heeft. U denkt immers dat X u het zwijgen zou willen opleggen omdat u de enige bent die tegen de generaal kan getuigen in verband met Alberto's dood. Ook vreest u in de gevangenis terecht te komen daar de familie van Alberto diens dood in uw schoenen wil schuiven. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. U verklaarde uitdrukkelijk zowel mentaal als fysiek in staat te zijn om uw persoonlijk onderhoud te laten doorgaan (notities Commissariaat-generaal d.d. 23/10/2025 –verder “notities CGVS”, p.2,3).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u de Angolese nationaliteit bezit en dat u naar Europa bent gekomen daar u bang bent van de chef van het Angolese leger, X. U bent immers van mening dat hij u naar het leven staat omdat u een einde maakte aan jullie relatie en u het zwijgen zou willen opleggen daar hij iets te maken zou kunnen hebben met de dood van uw nieuw vriendje Alberto L.. Ook vreest u naar de gevangenis te zullen moeten omdat de familie van Alberto L. denkt dat u iets te maken heeft met Alberto's dood.

Uw opeenvolgende verklaringen missen echter elke overtuiging en dit hierom:

Ten eerste bent u niet eerlijk wanneer u vragen dient te beantwoorden aangaande uw reisweg en de daarvoor gebruikte reisdocumenten. Aan de door u uiteengezette reisweg kan er immers geen enkel geloof worden gehecht. U beweerde in Angola nooit een reispaspoort te hebben gehad en uw reis naar België met andermans paspoort te hebben gemaakt. Behalve dat het een Angolees paspoort zou zijn geweest –u maakte dat op uit wat er in het Portugees was geschreven- kende u verder geen gegevens in dat paspoort. U vertelde nochtans dat u het paspoort in uw handen had (notities CGVS, p.14). Wanneer u werd gevraagd hoe de persoon in dat paspoort heette, kon u dat niet melden. Evenmin wist u waar deze persoon was geboren, noch had u kennis over mogelijke visa in het paspoort (notities CGVS, p.14,15). U stelde enkel dat de persoon die u vergezelde u “verdedigde”, oftewel in uw plaats zou hebben gesproken (notities CGVS, p.15). Luidens uw uitleg was deze persoon een vriend van uw oom en moest hij onderweg voor uw oom doorgaan, doch kende u zijn naam niet, noch diens nationaliteit (notities CGVS, p.12,15,16). Evenmin zou u hebben geweten dat uw reis naar België zou gaan (notities CGVS, p.16). Waarom uw begeleider of uw oom en/of uw vader, die nochtans uw reis hadden geregeld, u niet van deze belangrijke informatie hadden voorzien –gelet de mogelijkheid om op een internationale luchthaven te worden bevestigd over uw identiteit, daar de foto in het door u omschreven paspoort niet de uwe was (zie verklaringen DVZ d.d. 17/09/2025, vraag 33), over de identiteit van uw medereiziger/begeleider en over uw reisdoel- is een groot vraagteken. Het is dan ook niet overtuigend dat u, gelet het risico dat ook uw begeleider zou lopen om opgepakt te worden voor mensensmokkel –een misdrijf waarop zware gevangenisstraffen staan- niet beter zou zijn voorbereid geweest op uw reis. Gevraagd naar het paspoort dat u voor uw reis gebruikte, stelde u dat niet meer te hebben, daar uw begeleider, eens jullie op een luchthaven in België landden, zich met dat document uit de voeten had

gemaakt (notities CGVS, p.19). Dat uw begeleider u onderweg ook nog eens voorstelde om een relatie als man en vrouw met hem aan te gaan, hetgeen u weigerde, kan worden vastgesteld dat u bij de DVZ nooit enig gewag maakte van dit feit. Behalve dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw reis volledig op de helling staat, doet vermoeden dat u besloot om dit feit post factum toe te voegen om u van een bijkomend profiel te voorzien en kan er aan deze bewering evenmin enig geloof worden gehecht. Bovenstaande vaststellingen nopen er overigens toe te besluiten dat u wel degelijk met uw eigen paspoort reisde, doch dat paspoort achterhoudt voor de Belgische asieldiensten daar dit gegevens bevatte, zoals mogelijke visa, data van in- en uitreisstempels, die niet overeenstemmen met uw verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze de waarheid vertelt over zijn reisroute en alle documenten ter staving daarvan neerlegt. U laat duidelijk na hieraan te voldoen.

Bijkomend dient nog te worden bemerkt dat u verder ook geen enkel ander begin van bewijs neerlegt van uw werkelijke identiteit. Uw verklaringen hierover vertonen nochtans ernstige inconsistenties. Zo vulde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), uw gegevens in op een inschrijfformulier waarin u optekende S.N.K. te heten, geboren te zijn op 1 juni 1988 in Bengo. Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u geboren bent in Luanda op 1 juni 1998 (zie verklaringen DVZ d.d.17/09/2025, vraag 4 en vraag 5). Gewezen op deze tegenstrijdige verklaringen stelde u enkel dat u een fout maakte die u dezelfde dag nog liet rechtzetten. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen dat een verzoeker om internationale bescherming wat zenuwachtig is wanneer deze bij de asielinstantie komt zijn/haar gegevens melden, kan echter niet worden bevat hoe u, behalve u tien jaar te vergissen van geboortjaar, ook besloot een andere geboorteplaats op te geven. Het loutere feit dat uw vader, die zelf in Luanda woont, herkomstig is uit Bengo, verschoont de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent uw geboorteplaats niet (notities CGVS, p.5,6). U liet verder ook na om het CGVS na uw persoonlijk onderhoud van enige afbeelding van uw Angolese identiteitsdocumenten te voorzien, hoewel u hierom uitdrukkelijk werd gevraagd en zowel door uw advocaat als door het CGVS u erop werd gewezen dat documenten belangrijk zijn (notities CGVS, p.12,13). U gaf immers aan dat u in Angola in het bezit was van een identiteitskaart en een geboorteakte (notities CGVS, p.12). Waarom u plotsklaps geen contact meer kan hebben met uw vader en of met andere familieleden, zoals met uw oudste broer, Roberto C.M.I, is overigens een raadsel (notities CGVS, p.10,28). Los van uw bewering dat uw vader niet zou reageren op uw telefonische oproepen, kan niet worden ingezien waarom u via facebook uw broer Roberto of uw vader niet benadert. Ze hebben immers allebei een facebookaccount. Het feit dat u aanvankelijk nog wilde laten uitschijnen dat u geen facebookaccount heeft en dat u niet wist of uw siblings er één hadden, gaf u even verder wel toe dat u alsnog over een facebookaccount beschikt. Uit gevonden openbare informatie op facebook, blijkt echter dat u over minstens twee nieuwere accounts beschikt, één op naam van Lesnara X, waarop uw foto's staan (zie X) eentje op naam van Lesnara X (zie X) en ouder account op naam van X (zie X

Zoals gesteld, beschikken zowel uw vader als uw broer Roberto eveneens over facebookaccounts (zie X en X).

Uw insinuatie dat uw vader niet meer met u wil communiceren omdat hij boos is op u (notities CGVS, p.8), staat evenwel haaks op uw verdere uitleg dat hij diegene is die uw reis naar België regelde en u uw relatie met uw vader als zeer positief omschrijft (notities CGVS, p.14,26). Waarom uw vader u niet van enig bewijsstuk inzake uw identiteit en of beweerde problemen zou willen helpen, is dan ook een groot vraagteken. Van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze volledige medewerking verleent aan het CGVS.

Bovenstaande vaststellingen brengen uw algemene geloofwaardigheid dan ook volledig op de helling.

Ten tweede, kan worden vastgesteld dat u uw bewering een liefdesrelatie te hebben gehad met de chef van het Angolese leger op geen enkele manier aannemelijk maakt. U beweert dan wel dat u op uw telefoon foto's van u beiden had, doch besloot u uw telefoon in Angola achter te laten, stellende dat u niet wist dat dergelijk materiaal nodig was. Waarom u –indien u daadwerkelijk bang zou zijn geweest om uw telefoon mee te nemen- de foto's niet op een andere manier meebracht ter staving van uw relaas, is een groot vraagteken (notities CGVS, p.30). Verder is het opvallend dat u bij een vraag in welk casino u de generaal dan had leren kennen, dit helemaal niet kon melden. Noch de naam, noch het adres (notities CGVS, p.19,20). Evenmin bleek u de volledige naam van de chef van het Angolese leger te kunnen geven daar u niet verder kwam dan zijn twee eerste namen, X. In werkelijkheid is de man gekend als generaal X K. (notities CGVS, p.22). Dat u niet eens de moeite had genomen om informatie over die man op te zoeken – te googelen- is verbazingwekkend te noemen, daar u liet uitschijnen een toekomst met hem te hebben zien zitten (notities CGVS, p.21,22). Uw uitleg dat u alles wat die man u vertelde blindelings vertrouwd staat verder haaks op uw bewering dat u hem niet geloofde wanneer hij u zei dat hij gescheiden was (notities CGVS, p.21,23). Verder is het helemaal niet aannemelijk dat een persoon met een dergelijk hoog profiel u persoonlijk en in uniform voor uw huis zou komen ophalen om dan samen met u een openbare plaats als een restaurant te bezoeken en dit meermaals per week (notities CGVS, p.21,22). Men zou immers ervan uit kunnen gaan dat

de stafchef van het Angolese leger –los of die man wel dan niet gehuwd is- zich omwille van zijn functie discreter zou opstellen in het openbaar. Dat u dan nog van mening bent dat de baas van het Angolese leger zijn, een positie is die men van maandag tot vrijdag bekleedt (notities CGVS, p.21) is verbazingwekkend en wijst er bijkomend op dat uw uitleg elke realiteit mist.

Moest er nog iets aannemelijk zijn geweest in uw uitleg over uw relatie met de chef van het Angolese leger – quod non- is het merkwaardig dat deze man –eens u hem zegt de relatie niet te zien zitten omdat hij gehuwd blijkt- er alles aan zou doen om u lastig te vallen/te volgen. Men kan immers er van uitgaan dat een man in zijn positie genoeg andere mogelijkheden heeft om een minnares te vinden die hem wel zonder bijkomende voorwaarden aanvaardt. Uit het loutere feit dat hij u zou hebben gemeld dat u “nog spijt zou krijgen dat u jullie relatie beëindigde”, kan verder ook helemaal niet worden opgemaakt dat hij u bedreigde. Nagegaan of u hem ooit vroeg wat hij met zijn woorden bedoelde, gaf u aan dit nooit te hebben gedaan en vertelde dat na het beëindigen van uw relatie in november 2024, u niets meer van hem had gehoord (notities CGVS, p.18,23,29,30).

Daar uw uiteenzetting over uw beweerde relatie met X K. niet aannemelijk is, wordt uw beweerde vrees voor die man, als zou hij wraak op u (hebben) willen nemen omdat u jullie relatie beëindigde, volledig ondergraven. Evenmin maakt u aannemelijk dat deze man u zou kunnen vervolgen omdat u tegen hem zou kunnen getuigen in de zaak van Alberto L.. Los van het feit dat uw beweringen over X niet overtuigen, is het absurd dat u iets tegen die man zou beginnen zonder enig begin van bewijs van zijn betrokkenheid bij de dood van Alberto. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat het overlijden van Alberto L. het gevolg zou zijn geweest van kwaadaardig opzet. Zo ook blijkt u zich nooit concreet te hebben geïnformeerd naar Alberto's doodsoorzaak en ging u enkel uit van moord (notities CGVS, p.18,25,30). Het feit dat u bij de DVZ vertelde dat Alberto's vriend later bij u langs was gekomen om u te vertellen dat Alberto –foutief genoteerd als Roberto- dood was, terwijl u op het CGVS stelde dat u door Alberto's vriend was opgebeld en u hem niet meer had gezien, is een duidelijke inconsistentie (zie vragenlijst CGVS d.d. 17/09/2025, vraag 5 en CGVS, p.2,3 en CGVS, p.26). Hierop gewezen, ontkende u enkel uw eerdere verklaringen, wat niet serieus is en geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, daar u uw verklaringen voor akkoord ondertekende nadat ze u werden voorgelezen in het Portugees (notities CGVS, p.26 en zie vragenlijst CGVS d.d. 17/09/2025).

Moest uw uitleg over Alberto nog enigszins aannemelijk zijn, wat echter niet het geval is, is het verbazingwekkend dat de politie u nooit vragen is komen stellen, daar u beweerde dat Alberto's familie zijn overlijden als verdacht beschouwde en zijn broers van mening waren dat u de laatste persoon was die contact met hem had. Waarom die broers of Alberto's vriend, Antonio, dit overigens zomaar zouden hebben gedacht is een groot vraagteken, daar u na jullie afspraak naar huis ging en niemand kon geweten hebben waar Alberto vervolgens was geweest (notities CGVS, p.29). Verder is het opvallend dat u niet weet of de familie van Alberto een klacht tegen u indiende bij de autoriteiten, noch of uw vader, eens de broers van Alberto in jullie huis keet kwamen schoppen en uw vader hadden geslagen, hij een aangifte deed bij de politie (notities CGVS, p.27,28). U legde ter staving van de zaak van Alberto verder ook geen enkel begin van bewijs neer in de vorm van mogelijke politionele of gerechtelijke documenten, wat nochtans kan worden verwacht indien u daadwerkelijk bij een dergelijke zaak een betrokkene was geweest. Noch liet u dergelijke stukken overmaken na uw persoonlijk onderhoud. Er werd u nochtans erop gewezen dat dergelijke bewijsstukken van cruciaal belang zijn in het kader van het onderzoek door het CGVS (notities CGVS, p.31,32).

Uw voorgehouden vervolgingsfeiten komen hiermee volledig op de helling te staan.

Andere redenen waarom u niet naar Angola terug zou kunnen stelde u niet te hebben. Evenmin blijkt u in Angola ooit problemen te hebben gekend met medeburgers, noch met de Angolese autoriteiten (notities CGVS, p.19).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet zonder meer weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert de volgende schendingen aan:

- schending van artikel 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet;
- schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.
- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel"

Ten aanzien van de motieven in de bestreden beslissing voert verzoekster volgend verweer:

"- De vluchtreis

De verweerster beschuldigt de verzoekster ervan niet alle details van haar vlucht te kennen. Meer specifiek beschuldigt zij haar ervan niet op de hoogte te zijn geweest van de identiteit die op het geleende paspoort stond vermeld en andere relevante informatie over die persoon.

De verzoekster houdt vol dat zij deze identiteit wel degelijk kende tijdens haar reis, aangezien zij tijdens haar verhoor duidelijk heeft verklaard zich deze niet meer te herinneren.

Tijdens haar hoorzitting verklaarde ze het volgende: "Weet ik niet. Ik heb het niet onthouden".

Op de dag van haar reis wist ze het dondersgoed, maar tien maanden later kon ze het zich niet meer herinneren.

Het is verrassend dat de verweerster de verzoekster bekritiseert omdat die de naam van een mensensmokkelaar niet weet.

Mensen die op de vlucht zijn voor vervolging worden als kwetsbaar beschouwd. Tijdens haar reis kende ze haar valse identiteit en wist ze welk scenario ze indien nodig moest volhouden, wat duidelijk voldoende was om problemen te voorkomen.

De prioriteit van de verzoekster was om haar land te ontvluchten, niet om navraag te doen naar het leven van haar mensensmokkelaar. De smokkelaar probeerde bovendien misbruik te maken van de kwetsbaarheid en het geslacht van de verzoekster, zoals zij duidelijk uitlegde tijdens haar verhoor. Zij heeft dit feit niet aan de immigratiedienst gemeld, simpelweg omdat het van ondergeschikt belang was ten opzichte van het vermeende risico op vervolging.

- De identiteit van de verzoekster

De verzoekster is inderdaad geboren op 1 juni 1998, zoals ook blijkt uit bijlage 26.

Ze is inderdaad in Bengo geboren, zoals blijkt uit haar geboorteakte, waarvan een kopie is bijgevoegd; ze heeft inmiddels weer contact met haar vader kunnen leggen en bepaalde documenten kunnen bemachtigen.

Ze heeft tijdens haar verhoor gezegd dat ze uit Bengo kwam. Ze dacht simpelweg dat haar geboorteakte in de hoofdstad Luanda was geregistreerd, maar ze is geboren in Bengo.

De verweerster stelt daarentegen dat de verzoekster wel degelijk actieve Facebook-accounts heeft, in tegenspraak met wat zij tijdens haar verhoor heeft verklaard. Zij verwijst naar twee Facebook-accounts die sinds november 2024, dus vóór de vlucht van de aanvrager, inactief zijn.

Deze situatie strookt volledig met wat de verzoekster tijdens het sollicitatiegesprek heeft gezegd, namelijk (pagina 10): "[...]"

De verzoekster heeft daarom altijd erkend dat ze Facebook in het land heeft gebruikt, maar dat ze sinds haar vertrek niet meer actief is geweest. Ze wilde alleen haar familie beschermen.

- Relatie met X

De verweerster betreurt het dat de verzoekster er niet aan gedacht heeft foto's te maken van hun relatie tijdens de vlucht. Nogmaals, een asielzoeker die op de vlucht is voor vervolging is een zeer kwetsbaar persoon; zijn of haar enige doel is zo snel mogelijk te ontsnappen.

Het is volkomen normaal dat de verzoekster haar mobiele telefoon niet mee kon nemen tijdens haar vlucht, aangezien ze onder een valse identiteit reisde.

Het is ook normaal, en zelfs gezond, dat verzoekster haar geliefde niet heeft gegoogeld tijdens de relatie. Het tegenovergestelde zou zorgwekkend zijn. Bovendien had ze geen reden om hem op te zoeken via Google, aangezien ze zijn identiteit kende en geen twijfel had over zijn functie.

Het lijkt er ook op dat de betreffende persoon inderdaad het hoofd van de strijdkrachten is. De verweerster vindt het abnormaal dat het hoofd van de strijdkrachten in uniform rondloopt, terwijl van hem verwacht wordt dat hij discreet blijft.

Ten eerste droeg hij niet altijd een uniform, maar wel als hij thuiskwam van zijn werk. Hij haalde de klant op van zijn werk en bracht hem naar het hotel of restaurant. Hij kon niet naar huis gaan en zijn vrouw tegenkomen voordat hij zijn maîtresse ontmoette.

De verweerster blijft echter volhouden dat de generaal, gezien zijn positie, minder lastige minnaressen had kunnen vinden. Hij is echter niet de eerste machtige man die weigert door een vrouw afgewezen te worden.

De verweerster biedt absoluut geen rechtvaardiging voor dit argument, terwijl omgekeerd veel machtige mannen betrokken zijn geweest bij romantische en seksuele schandalen.

In tegenstelling tot wat de verweerster beweert, heeft de verzoekster duidelijk verklaard dat X haar had bedreigd. Hoewel het klopt dat ze al een tijdje geen contact meer met hem heeft gehad, blijft ze ervan overtuigd dat hij verantwoordelijk is voor de dood van haar nieuwe partner.

De verweerster betoogt dat de verzoekster geen gevaar vormt voor X in het onderzoek naar de moord op Alberto, aangezien er geen bewijs is. Zij laat echter na te specificeren dat de verzoekster het motief voor dit misdrijf vormt, een essentieel element voor het vaststellen van iemands schuld, terwijl materieel bewijs geenszins onmisbaar is.

- De vermoord van Alberto

De verzoekster beschikt alleen over de informatie die Antonio heeft verstrekt met betrekking tot de dood van Alberto. ze is tevens op de hoogte van de beschuldigingen die door Alberto's familieleden zijn geuit tijdens de huiszoeking en het geweld dat tegen zijn vader is gepleegd.

De verweerster beschuldigt haar daarentegen van een vermeende tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen aan de immigratiedienst en tijdens haar verhoor. De verzoekster heeft nooit verklaard dat Antonio naar haar huis is gekomen om haar over de dood van haar geliefde te vertellen. Ze maakte echter wel duidelijk dat hij de informatie persoonlijk aan haar had doorgegeven, zonder te specificeren hoe verder te gaan.

In het commentaar van de immigratiedienst wordt het volgende vermeld: « [...] ». Dit houdt geen fysiek contact of huisbezoek in, maar uitsluitend het uitwisselen van informatie. Deze informatie werd inderdaad telefonisch doorgegeven, zoals de verzoekster tijdens het gesprek heeft uitgelegd.

- Het onderzoek naar de dood van Alberto

De verzoekster is momenteel niet op de hoogte van de ontwikkelingen in het onderzoek naar de dood van haar geliefde.

Hoewel ze weer contact heeft met haar vader, heeft hij haar tot nu toe alleen zijn geboorteakte gegeven. Hij is nog steeds diep getraumatiseerd door het geweld dat hij heeft ondergaan en leeft nog steeds in angst vanwege de persoonlijkheid en invloed van X.

Ze weet niet waarom ze tijdens dit onderzoek niet door de politie is ondervraagd. Ze benadrukt echter dat ze het land snel ontvluchtte vanwege de risico's die ze liep als gevolg van deze affaire.

Ze kan alleen maar hopen dat haar vader het aandurft om de zaak opnieuw te openen, ondanks de reeds opgelopen moeilijkheden.

De verzoekster toont aan dat er een reëel en actueel risico op vervolging bestaat in Angola en moet als vluchteling worden erkend

Ten minste de subsidiaire beschermingsstatuts moet worden erkend."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster een geboorteakte.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake de voorstaande elementen motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Ten eerste bent u niet eerlijk wanneer u vragen dient te beantwoorden aangaande uw reisweg en de daarvoor gebruikte reisdocumenten. Aan de door u uiteengezette reisweg kan er immers geen enkel geloof worden gehecht. U beweerde in Angola nooit een reispaspoort te hebben gehad en uw reis naar België met andermans paspoort te hebben gemaakt. Behalve dat het een Angolees paspoort zou zijn geweest –u maakte dat op uit wat er in het Portugees was geschreven– kende u verder geen gegevens in dat paspoort. U vertelde nochtans dat u het paspoort in uw handen had (notities CGVS, p.14). Wanneer u werd gevraagd hoe de persoon in dat paspoort heette, kon u dat niet melden. Evenmin wist u waar deze persoon was geboren, noch had u kennis over mogelijke visa in het paspoort (notities CGVS, p.14,15). U stelde enkel dat de persoon die u vergezelde u “verdedigde”, oftewel in uw plaats zou hebben gesproken (notities CGVS, p.15). Luidens uw uitleg was deze persoon een vriend van uw oom en moest hij onderweg voor uw oom doorgaan, doch kende u zijn naam niet, noch diens nationaliteit (notities CGVS, p.12,15,16). Evenmin zou u hebben geweten dat uw reis naar België zou gaan (notities CGVS, p.16). Waarom uw begeleider of uw oom en/of uw vader, die nochtans uw reis hadden geregeld, u niet van deze belangrijke informatie hadden voorzien –gelet de mogelijkheid om op een internationale luchthaven te worden bevraagd over uw identiteit, daar de foto in het door u omschreven paspoort niet de uwe was (zie verklaringen DVZ d.d. 17/09/2025, vraag 33), over de identiteit van uw medereiziger/begeleider en over uw reisdoel– is een groot vraagteken. Het is dan ook niet overtuigend dat u, gelet het risico dat ook uw begeleider zou lopen om opgepakt te worden voor mensensmokkel –een misdrijf waarop zware gevangenisstraffen staan– niet beter zou zijn voorbereid geweest op uw reis. Gevraagd naar het paspoort dat u voor uw reis gebruikte, stelde u dat niet meer te hebben, daar uw begeleider, eens jullie op een luchthaven in België landden, zich met dat document uit de voeten had gemaakt (notities CGVS, p.19). Dat uw begeleider u onderweg ook nog eens voorstelde om een relatie als man en vrouw met hem aan te gaan, hetgeen u weigerde, kan worden vastgesteld dat u bij de DVZ nooit enig gewag maakte van dit feit. Behalve dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw reis volledig op de helling staat, doet vermoeden dat u besloot om dit feit post factum toe te voegen om u van een bijkomend profiel te voorzien en kan er aan deze bewering evenmin enig geloof worden gehecht. Bovenstaande vaststellingen nopen er overigens toe te besluiten dat u wel degelijk met uw eigen paspoort reisde, doch dat paspoort achterhoudt voor de Belgische asieldiensten daar dit gegevens bevatte, zoals mogelijke visa, data van in- en uitreisstempels, die niet overeenstemmen met uw verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze de waarheid vertelt over zijn reisroute en alle documenten ter staving daarvan neerlegt. U laat duidelijk na hieraan te voldoen.

Bijkomend dient nog te worden bemerkt dat u verder ook geen enkel ander begin van bewijs neerlegt van uw werkelijke identiteit. Uw verklaringen hierover vertonen nochtans ernstige inconsistenties. Zo vulde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), uw gegevens in op een inschrijfformulier waarin u optekende S.N.K. te heten, geboren te zijn op 1 juni 1988 in Bengo. Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u geboren bent in Luanda op 1 juni 1998 (zie verklaringen DVZ d.d.17/09/2025, vraag 4 en vraag 5). Gewezen op deze tegenstrijdige verklaringen stelde u enkel dat u een fout maakte die u dezelfde dag nog liet rechtzetten. Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen dat een verzoeker om internationale bescherming wat zenuwachtig is wanneer deze bij de asielinstantie komt zijn/haar gegevens melden, kan echter niet worden bevat hoe u, behalve u tien jaar te vergissen van geboortjaar, ook besloot een andere geboorteplaats op te geven. Het loutere feit dat uw vader, die zelf in Luanda woont, herkomstig is uit Bengo, verschoont de vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent uw geboorteplaats niet (notities CGVS, p.5,6). U liet verder ook na om het CGVS na uw persoonlijk onderhoud van enige afbeelding van uw Angolese identiteitsdocumenten te voorzien, hoewel u hierom uitdrukkelijk werd gevraagd en zowel door uw advocaat als door het CGVS u erop werd gewezen dat documenten belangrijk zijn (notities CGVS, p.12,13). U gaf immers aan dat u in Angola in het bezit was van een identiteitskaart en een geboorteakte (notities CGVS, p.12). Waarom u plotsklaps geen contact meer kan hebben met uw vader en of met andere familieleden, zoals met uw oudste broer, Roberto C.M.I., is overigens een raadsel (notities CGVS, p.10,28). Los van uw bewering dat uw vader niet zou reageren op uw telefonische oproepen, kan niet worden ingezien waarom u via facebook uw broer Roberto of uw vader niet

benadert. Ze hebben immers allebei een facebookaccount. Het feit dat u aanvankelijk nog wilde laten uitschijnen dat u geen facebookaccount heeft en dat u niet wist of uw siblings er één hadden, gaf u even verder wel toe dat u alsnog over een facebookaccount beschikt. Uit gevonden openbare informatie op facebook, blijkt echter dat u over minstens twee nieuwere accounts beschikt, één op naam van Lesnara X, waarop uw foto's staan (zie X) eentje op naam van Lesnara X (zie X) en ouder account op naam van X (zie X)"

Ter weerlegging brengt verzoekster thans een kopie van een onvertaalde geboorteakte bij die ingevolge artikel 8 PR RVV niet in aanmerking wordt genomen. Daarenboven betreft het een kopie die door knip- en plakwerk kan gemanipuleerd worden en dus *in casu* geen nuttige bewijswaarde heeft. Evenmin omschrijft verzoekster concreet hoe ze, nadat dit blijkbaar onmogelijk was, weer met haar vader in contact kwam en hij haar de kopie van een geboorteakte bezorgde.

De Raad stelt ook vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake haar vertrek en documenten nodig voor Angola en binnenkomst in België, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door de algemene verwijzing naar de kwetsbaarheid van vluchtelingen waarvan de smokkelaar ook gebruik maakte, de bevestiging van één van haar verklaringen inzake haar geboorteplaats en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Verzoekster voert een vrees voor vervolging aan wegens de vermeende relatie met een hooggeplaatste militair. Verzoekster beëindigde de relatie en om deze reden werd Alberto, haar nieuwe vriend, vermoord.

De bestreden beslissing stelt inzake deze relatie en de dood van Alberto:

"Ten tweede, kan worden vastgesteld dat u uw bewering een liefdesrelatie te hebben gehad met de chef van het Angolese leger op geen enkele manier aannemelijk maakt. U beweert dan wel dat u op uw telefoon foto's van u beiden had, doch besloot u uw telefoon in Angola achter te laten, stellende dat u niet wist dat dergelijk materiaal nodig was. Waarom u –indien u daadwerkelijk bang zou zijn geweest om uw telefoon mee te nemen- de foto's niet op een andere manier meebracht ter staving van uw relaas, is een groot vraagteken (notities CGVS, p.30). Verder is het opvallend dat u bij een vraag in welk casino u de generaal dan had leren kennen, dit helemaal niet kon melden. Noch de naam, noch het adres (notities CGVS, p.19,20). Evenmin bleek u de volledige naam van de chef van het Angolese leger te kunnen geven daar u niet verder kwam dan zijn twee eerste namen, X. In werkelijkheid is de man gekend als generaal X K. (notities CGVS, p.22). Dat u niet eens de moeite had genomen om informatie over die man op te zoeken – te googelen- is verbazingwekkend te noemen, daar u liet uitschijnen een toekomst met hem te hebben zien zitten (notities CGVS, p.21,22). Uw uitleg dat u alles wat die man u vertelde blindelings vertrouwd staat verder haaks op uw bewering dat u hem niet geloofde wanneer hij u zei dat hij gescheiden was (notities CGVS, p.21,23). Verder is het helemaal niet aannemelijk dat een persoon met een dergelijk hoog profiel u persoonlijk en in uniform voor uw huis zou komen ophalen om dan samen met u een openbare plaats als een restaurant te bezoeken en dit meermaals per week (notities CGVS, p.21,22). Men zou immers ervan uit kunnen gaan dat de stafchef van het Angolese leger –los of die man wel dan niet gehuwd is- zich omwille van zijn functie discreter zou opstellen in het openbaar. Dat u dan nog van mening bent dat de baas van het Angolese leger zijn, een positie is die men van maandag tot vrijdag bekleedt (notities CGVS, p.21) is verbazingwekkend en wijst er bijkomend op dat uw uitleg elke realiteit mist.

Moest er nog iets aannemelijk zijn geweest in uw uitleg over uw relatie met de chef van het Angolese leger – quod non- is het merkwaardig dat deze man –eens u hem zegt de relatie niet te zien zitten omdat hij gehuwd blijkt- er alles aan zou doen om u lastig te vallen/te volgen. Men kan immers er van uitgaan dat een man in zijn positie genoeg andere mogelijkheden heeft om een minnares te vinden die hem wel zonder bijkomende voorwaarden aanvaardt. Uit het loutere feit dat hij u zou hebben gemeld dat u "nog spijt zou krijgen dat u jullie relatie beëindigde", kan verder ook helemaal niet worden opgemaakt dat hij u bedreigde. Nagegaan of u hem ooit vroeg wat hij met zijn woorden bedoelde, gaf u aan dit nooit te hebben gedaan en vertelde dat na het beëindigen van uw relatie in november 2024, u niets meer van hem had gehoord (notities CGVS, p.18,23,29,30).

Daar uw uiteenzetting over uw beweerde relatie met X K. niet aannemelijk is, wordt uw beweerde vrees voor die man, als zou hij wraak op u (hebben) willen nemen omdat u jullie relatie beëindigde, volledig

ondergraven. Evenmin maakt u aannemelijk dat deze man u zou kunnen vervolgen omdat u tegen hem zou kunnen getuigen in de zaak van Alberto L.. Los van het feit dat uw beweringen over X niet overtuigen, is het absurd dat u iets tegen die man zou beginnen zonder enig begin van bewijs van zijn betrokkenheid bij de dood van Alberto. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat het overlijden van Alberto L. het gevolg zou zijn geweest van kwaadaardig opzet. Zo ook blijkt u zich nooit concreet te hebben geïnformeerd naar Alberto's doodsoorzaak en ging u enkel uit van moord (notities CGVS, p.18,25,30). Het feit dat u bij de DVZ vertelde dat Alberto's vriend later bij u langs was gekomen om u te vertellen dat Alberto –foutief genoteerd als Roberto- dood was, terwijl u op het CGVS stelde dat u door Alberto's vriend was opgebeld en u hem niet meer had gezien, is een duidelijke inconsistentie (zie vragenlijst CGVS d.d. 17/09/2025, vraag 5 en CGVS, p.2,3 en CGVS, p.26). Hierop gewezen, ontkende u enkel uw eerdere verklaringen, wat niet serieus is en geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, daar u uw verklaringen voor akkoord ondertekende nadat ze u werden voorgelezen in het Portugees (notities CGVS, p.26 en zie vragenlijst CGVS d.d. 17/09/2025).

Moest uw uitleg over Alberto nog enigszins aannemelijk zijn, wat echter niet het geval is, is het verbazingwekkend dat de politie u nooit vragen is komen stellen, daar u beweerde dat Alberto's familie zijn overlijden als verdacht beschouwde en zijn broers van mening waren dat u de laatste persoon was die contact met hem had. Waarom die broers of Alberto's vriend, Antonio, dit overigens zomaar zouden hebben gedacht is een groot vraagteken, daar u na jullie afspraak naar huis ging en niemand kon geweten hebben waar Alberto vervolgens was geweest (notities CGVS, p.29). Verder is het opvallend dat u niet weet of de familie van Alberto een klacht tegen u indiende bij de autoriteiten, noch of uw vader, eens de broers van Alberto in jullie huis keet kwamen schoppen en uw vader hadden geslagen, hij een aangifte deed bij de politie (notities CGVS, p.27,28). U legde ter staving van de zaak van Alberto verder ook geen enkel begin van bewijs neer in de vorm van mogelijke politionele of gerechtelijke documenten, wat nochtans kan worden verwacht indien u daadwerkelijk bij een dergelijke zaak een betrokkene was geweest. Noch liet u dergelijke stukken overmaken na uw persoonlijk onderhoud. Er werd u nochtans erop gewezen dat dergelijke bewijsstukken van cruciaal belang zijn in het kader van het onderzoek door het CGVS (notities CGVS, p.31,32)."

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan (i) het louter volharden in de relatie met X K., (ii) het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het achterlaten van haar telefoon, de volledige naam en functie van X en de bewering dat X "niet altijd een uniform [droeg], maar wel als hij thuiskwam van zijn werk", (iii) het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake minnaressen door de verwijzing naar "veel machtige mannen [die] betrokken zijn geweest bij romantische en seksuele schandalen". Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangezien niet het minste geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden relatie met X, kan evenmin geloof gehecht worden aan de dood/moord van Alberto die het gevolg zou zijn geweest van het afbreken van deze relatie. Dit klemmt des te meer omdat verzoekster niet de minste informatie kan bijbrengen over de dood van Alberto, niettegenstaande ze blijkbaar weer contact heeft met haar vader en de opvolging van het onderzoek naar de dood van Alberto van essentieel belang is voor de inschatting van haar eigen vrees.

De Raad stelt andermaal vast dat verzoekster geen concrete of nuttige elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar

hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS